

[Jytte Andersen]

Jeg skal dog sige, at vi gerne havde set, at retten til et UTB-tilbud var blevet bevaret. Det var ikke politisk muligt at komme igennem med det, men vi har en forventning, og jeg tror en realistisk forventning om, at det nye regelsæt, som partierne nu skal diskutere, vil synliggøre, at de ledige har nogle muligheder, som er gode og reelle, og som også betyder, at den kødannelse, der er på UTB-tilbudene, kan blive afviklet.

Med hensyn til incitamentsordningen har vi i vores udspil til forhandlingerne fremlagt et konkret forslag: Hvis man forestillede sig, at en arbejdstilbudsperson kom i privat jobtilbud, ville man spare 80.000 kr., og her synes vi, at de 40.000 af de 80.000 kr. skulle tilflyde regionen, så det i virkeligheden blev en overskudsforretning. Derfor er vi lidt usikre over for, om en sådan incitamentsordning vil komme til at lægge for stort beslag på de 200 mio. kr., som vi synes primært skal bruges til uddannelse og jobtræningsforløb og eventuelt være med til at skabe grundlag og mulighed for nogle rotationsaftaler, hvor ledige kan komme i beskæftigelse og beskæftigede i uddannelse.

Der er for os ingen tvivl om, at regionsforsøget kan gå hen og blive en bestseller, hvis det bliver et godt grundlag og et ordentligt regelsæt. Vi er ikke spor i tvivl om, at mange amter vil byde sig til, når vi skal finde ud af, i hvilket amt der skal være regionsforsøg, hvor man slipper midlerne fri og sikrer, at ingen mister retten til dagpenge. Men også her ser vi frem til de forhandlinger, der ligger foran os.

Som sagt støtter vi forslaget. Vi støtter det endda meget varmt, til trods for at det ikke indeholder en retting, men alligevel nogle reelle muligheder for den samme gruppe.

Jeg vil gerne til sidst indtrængende opfordre arbejdsministeren til meget hurtigt at give arbejdsformidlingerne besked på, at der ikke er tale om forringelser, og at der ikke er tale om, at UTB-tilbudene falder væk.

Jeg var til gademøde på Nørrebrogade i lørdags, hvor én sagde, at man på arbejdsformidlingen på Svanevej fik at vide, at man kunne droppe alt om uddannelse fra 1993, fordi det er blevet sparet væk. Sådan nogle beskeder kan arbejdsformidlingssystemet af gode grunde ikke sende ud til de ledige og dermed skabe forvirring og skræmme folk fra vid og sans.

Jeg vil gerne opfordre arbejdsministeren til meget hurtigt at melde ud i systemet, at der er tale om en styrkelse af aktiveringsområdet og ikke en svækkelse. Vi kan se for os, at vi måske skal vente et par måneder på det helt klare færdigforhandlede nye regelsæt. Men i de par måneder kan vi ikke være i en situation – og det håber jeg arbejdsministeren er enig med os i – hvor de ledige frygter, at de ikke har nogen mulighed for at dygtiggøre sig.

Per Tærshøj (KF):

Med dette forslag ophæves på den ene side retten til et uddannelses tilbud og på den anden side pligten til aktivitet, i praksis pligten til at modtage et uddannelses tilbud som betingelse for at få 2. arbejdstilbud.

Det kan vi fuldt ud støtte fra konservativ side. Sagen er jo, at uddannelses tilbud i alt for mange tilfælde udelukkende benyttes til at genoptjene dagpengereetten og dermed til at forblive i dagpengesystemet. I stedet for at være en generator for ny beskæftigelse på arbejdsmarkedet er det blevet en dagpengegenerator. Det har udviklet sig til et uforholdsmæssigt stort ressourcespild, og det har selvsagt aldrig været meningen. Hvor ærgerligt det end kan være, må vi, som tingene har udviklet sig under de nuværende beskæftigelsesmæssige forhold, konstatere, at denne del af UTB-forliget fra 1988 ikke har bestået sin prøve i det praktiske liv. Det er der mange årsager til, som jeg ikke skal komme nærmere ind på ved denne lejlighed.

I den konservative gruppe tror vi imidlertid fortsat på, at det er vigtigt, at der i dagpengesystemet er både aktivitets- og uddannelses tilbud, men vi er samtidig overbevist om, at tilbudene skal være langt mere målrettede efter den enkeltes individuelle behov og muligheder. Lige så vigtigt er det, at tilbudene er skruet sammen under hensyn til de lokale erhvervs- og beskæftigelsesmuligheder.

Derfor venter vi os meget af den forsøgsordning, som forslaget giver arbejdsministeren bemyndigelse til at etablere i en konkret udvalgt region. Vi ser her en chance for i praksis at få afprøvet en mere behovsorienteret aktiveringsindsats, hvor de nuværende alt for stive regler bliver erstattet af et mere fleksibelt system.

Vi er også tilfredse med, at der bliver givet grønt lys for at lave nogle forsøg med en speci-